

ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστὸν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον
ἐδρεῖόμεν καὶ πάλιν ἰσθὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων

Χίλια καὶ ἐνιακόσα καὶ δεκαοκτώ,
νάσαι τὸ Ταμεῖο σ' ἄλους ἀνοικτό.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας προῆμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁκτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκ ἀφράγκα καὶ ἰσθὴν χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπὴ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, καὶ ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Ἐνάτη Σεπτεμβρίου καὶ εἰκοστή,
προτάσεις Γερμανίας... σαπριστί.

Χίλια τετρακόσα τριανταοκτὼ,
καὶ τοῦ Μᾶς τῆς Βάδης κόλλο τριαντακτὼ.

Ὁ Περικλῆτος ἔτσι μιλεῖ
ἑστὸν ἀδελφὸν τοῦ τὸν Φαουλῆ.

Α.

Π.— Εἶδες τὸν βλογνημένο;
τί κρομοχαλασιὰ...
μᾶς ἦλθε μὲ τὸ τραῖνο
ἀπὸ τὴν Κηφισιά.

Πᾶν νέφος διελύθη
καὶ ἐχύθησαν τὰ πλήθη
μὲ ξάστερη ψυχὴ.

Λαὸς ἐχειροκρότει,
καὶ ἔγινε ἑστὸν προδότῃ
μεγάλ' ὑποδοχὴ.

Τάκτι τοῦ κόσμος βγάζει,
κόσμος ζητωκραυγάζει...
μὰ τί ζητωκραυγαῖς.

Ποῦκαναν νὰ θυμῶνῃ
κάθε παλιὸ κωδῶνι,
κάθε πάλῃος γεγές.

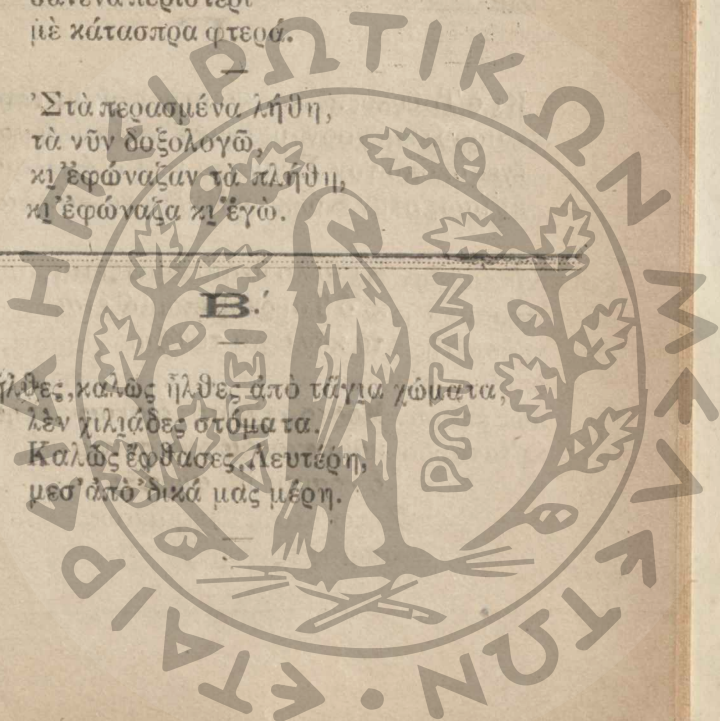
Λαὸς τὸν χαιρετᾷ,
Λαὸς τὸν ἐρωτᾷ,
Λαὸς, ποῦ τώρα πάλι
γιὰ δόξα καὶ τιμὴ.
ἐσήκωσε κεφάλι
καὶ ξαναπολεμεῖ.

Ἡ Νίκη μὲς ἑστ' ἀσκέρι
ἔπεισε μιὰ χαρὰ
σᾶν ἕνα περιστέρι
μὲ κατάσπρα φτερά.

Ἐστὰ περασμένα λήθη,
τὰ νῦν δοξολογῶ,
καὶ ἐφώναζαν τὰ πλήθη,
καὶ ἐφώναζα καὶ ἐγώ.

Β.

Καλῶς ἦλθες, καλῶς ἦλθες, ἀπὸ τῶνα χῶματα,
λέν χιλιάδες στόματα.
Καλῶς ἐφθάσες, λευτέρη,
μὲς ἀπὸ δικὰ μας μέρη.

Κάτι πούροι πατριώται
τάχυνε σκλαβώσει τότε,
καί με τρόπαια τρανά
τὰ λευθέρωσαν ξανά
οἱ λεγόμενοι προδότες.

Ἡμέρα πανηγυρική...
Λαός ἐδῶ, Λαός ἐκεῖ
τὸν Κρητικὸ γεραίρει.

Κι' ἓνας Στρατὸς ἐκδικητῆς
πατεῖ καὶ πάλι νικητῆς
'στὰ χαρισμένα μέρη.

Ἐκεῖνος ὁ πολιτισμὸς τῶν θαυμαστῶν Βουλγάρων
σὺν Παραδείσους τάκανε κι' Ἡλύσια μακάρων,
κι' ἀπάνω σ' ἐρημώσεως σπαρακτικὰ χαλάσματα
ἐπερπατούσανε σκιαῖς καὶ σκελετῶν φαντάσματα.

Ὁ Βούλγαρος ἀληθινὰ
δείχνει καὶ σήμερα ξανά
πολιτισμένο τρόπο.

Μήτ' ἔμαθε κανεὶς γιατί
ὅπου τὸ πόδι του πατεῖ
κάνει μπαξέ τὸν τόπο.

Μπαξέδες ἔγιναν μ' αὐτὸν τὰ μέρη μας ἐκεῖνα,
μῆτε παρθένων ἀρπαγή,
μῆτ' ἐμπρησμός, μῆτε σφαγή,
μῆτε κανέναν θάνατος ἀπὸ λιμὸ καὶ πείνα.

Οἱ Πρώσοι τῆς Ἀνατολῆς,
ἀληθινὰ κοσμοφιλεῖς,
παντοῦ σκορπίζουν τὴν χαρὰ καὶ δὲν ἀφίνουν πόνους
κι' ἐρήμωσιν καὶ πτώματα,
καὶ κρῖμα ποῦ δὲν ἔμειναν ἀκόμη λίγους χρόνους
καὶ 'στὰ δικά μας χώματα,
γιὰ νὰ φωνάξουμε κι' ἡμεῖς δαφνοστεφανωμένοι:
ἐκεῖνοι ποῦ τοὺς τὰδῶσαν ὥς εἰν' εὐλογημένοι.

Γ.

Κι' ὁ Τοῦρκος, ἄλλος νικητῆς, ποῦ με περισσὶα χάρι
καιροὺς καὶ χρόνους ἔφησε 'στὰ χεῖλη μας τὸ ψάρι,
ἔχει σκοπὸ τὸν Σύμμαχο νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ
κι' ἴσως 'στὴν Κόκκινη Μηλὴ νὰ πάῃ νὰ καθίσῃ.

Κι' ἄλλο θερίο δαμάζεται,
κι' ὁ Τοῦρκος ἐτοιμάζεται
τὰ κῶλα νὰ τινάξῃ.

Μόρτο κι' αὐτὸς ὁ συσφιγκτῆς
καὶ μεγολόφωνο σικτιρ
ὁ κόσμος θὰ φωνάξῃ.

Ὅλα τὰ χάνει παρόλη
κι' αὐτὸ τὸ Καλυφάτο,
καὶ Καῖξερ καὶ Κάρολοι
θὰ γίνουν ἄνω κάτω.

κι' αὐτὸ τοῦ φίλου τῶν Ἐμβέρ τοῦ τῆρμένο φ' οἱ
μᾶς λένε τώρα γρήγορα πὼς ὅπου δεῖ θὰ πέσῃ.

Δ.

Εἰς τῶν Γερμανῶν τὴν μπόχα
τῆς Ἀντάντ ὀλίγα λόγια.

Σὲ ξέρω με τὴν μάσκα τὴν Καῖξερική,
σὲ ξέρω καὶ με τούτῃ τῇ δημοκρατικῇ.
Γελῶ καὶ με τὴ μία καὶ με τὴν ἄλλη μάσκα,
κι' εὐγενικά σου λέω: κακὴ ψυχρὴ σου φλάσκα.

Τὰ κόλπα σου δὲν πλάνουν... ὅλα καρῦδιμα κούφια...
ἐσὺ καὶ με τὸ Στέμμα,
ἐσὺ καὶ με τὴ σκούφια
ὅλους περνᾷς 'στὸ ψέμμα.

Βλέπωντας πὼς ταῦτά σου θὰ γίνουν τελαινά
κι' ὁ Βούλγαρος ὁ φίλος πὼς ἄφησε τὰ κῶλα,
βάξεις τὸν Μάξ τῆς Βάδης εἰρήνην νὰ προτείνῃ
ἐπίσημον, βεβαίαν, κι' εἰλικρινῇ καθ' ὅλα.

Παράξενοι καιροὶ,
κι' ὁ κόσμος ἀπορεῖ
πὼς ἔτσι, σοῦ κατέβῃ ν' ἀλλάξῃς πολιτεία
καὶ νὰ σὲ πιάσῃ τρέλλα με τὴ δημοκρατία.

Εἶσαι πολὺ μαριόλος... γελᾷς με κάθε μποῦφο,
καὶ τὼρ ἀντὶ Κορώνας κόκκινο δείχνεις σκούφο,
καὶ τίποτα δὲν τῶχεις νὰ δώσης ἐγγυήσεις
ὅτι τοὺς Χοεντζόλλερν Σὺ θὰ τοὺς ἐκθρονίσῃς,
κι' ἔτσι 'στὴ Γερμανία, Καῖξερ τρομερό,
ἓνας Οὐίλσον θάσαι κι' ἓνας Πουανκαρέ.

Ε.

Χαρᾶς νέας συγκινήσεις...
τὸν Λευτέρη χαιρετοῦν,
κι' ὅλοι τὸν χειροκροτοῦν
καὶ τοῦ κάγουν προσφωνήσεις.

Ἐνίκησαμε ξανά,
νικητῆς Στρατὸς περνᾷ,
ποῦκανε τὸν Ἀρκαουδιάρη
πόδι γρήγορο νὰ πάσῃ.

Ἐνίκησαμε ξανά,
κι' ὁ Λευτέρης νάτος νάει,
πᾶνε καὶ ψευταῖς καὶ δόλοι,
ἐπὶ ξερώνουν ὅλοι,
καὶ καί ποιοι ποῦ τοὺς εἶγε δορυφόροι; ὁ Βαρόνος,
ἀπὸ μᾶσα τῶν φωνάζουν: νάτος, ὁ Βουλγαροκτόνος.